

ДУМКИ МОЇ В ОПРАВІ ПОЧУТТІВ

Поезія, вона немов веселка,
Складається із гами кольорів,
Читаючи, побачиш, як в люстерку
Мої думки в оправі почуттів.

Бува, яскраві, а нерідко й тьмяні,
Та я стараюсь чесно передать...
Вірші, мабуть, незграбні, бо ж неранні,
Як бути чесним, мушу визнавать.

Тоді, питається, для чого мучиш
Себе, щоб почесати творчий зуд?
Без ока гострого в мішень не влучиш,
І “в молоко” влучає словоблуд.

Але інакше я уже не можу,
Течуть мов з рани вірші із душі,
Таку “хворобу” витерпить не кожен,
Та пісню силоміць не задушить.

Бо не писати, це ще більша мука,
То ж ігнорую комплекси свої,
Так досвід переходить у науку,
Й навколо думок в’ються рим рої.

З’являється веселка після зливи,

Намокнеш і замерзнеш перед тим,
Але, щоб почуватися щасливим,
Стерпиш і бурю з громом голосним.

Дата написання вірша: 2021-01-13